ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

AĞUSTOS 968 - YIL - 7 - SAYI : 78

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi: NAFİZ ERGENELİ

Hazırlıyan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden:
NURAN D. ŞENER

TELEFON: 44 06 26

Resim işleri:
ALİ AKTAŞ

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası

İDARE: Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

Fotoğraf: H. ŞARMAN

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

sıldı. Çalışkan bir öğrenci olan Erol'u öğretmeni çok seviyordu. Bir baba sevgiyle ilgi göstererek:

-Söyle oğlum, çekinme ne derdin var, var, dedi.

-Amcam oldukça büyük bir geçim zorluğu içinde bulunuyor. Ona yük olmak bana çok ağır geliyor. Halbuki hayatımı kazanmak çağında değilim. Okuldan ayrılamıyacağım. Mutlaka okumak büyük adam olmak istiyorum.

Öğretmen biraz düşündükten sonra bir çare bulmuş gibi başını salladı:

-Erol yarın sabah beni gör olmaz mı, dedi.

Öğretmen sabahleyin geldiği zaman küçük Erol'u kapının önünde beklerken buldu. Selâmlaştılar Masanın başına geçti. Onu yanına çağırdı. Ah! bu öğretmen ne iyi kalbliydi. İnsanı bir baba gibi düşünüyordu.

-Erol dinle oğlum, dedi. Seni tanıdığım bir terzinin yanına vereceğim. Öğleden sonra okuldan çıkar çıkmaz oraya gideceksin. Yedi buçuğa kadar çalıştıktan sonra evine döneceksin. Sana dolgunca bir para verecek. Akşama beraber gidelim de seni ona tanıştırayım olmaz mı?

Zekâ dolu gözlerinin, derinliklerinde sevinç ışıkları yandı. Coşkun bir hisle hocasının ellerine sarılmak istedi. Fakat utandı, çekindi, çünkü o babası değildi ki. Nihayet öğretmeni idi. Teşekkür etti ve sınıfa girdi.

Artık Erol'un masrafı oradan çıkıyor, okul idaresi de fakir çocuklara yapılan yardımdan onu faydalandırıyordu. Akşamları saat sekize doğru eve geliyor, yemeğini yer yemez masasının başına geçerek saat on bire kadar devamlı surette dersilerine çalışıyor, ertesi günkü ödevlerini tamamlıyordu. Yine sınıfın mümessilliğini elden bırakmamıştı.

Dükkânda ustasına kendini o kadar sevdirmişti, ki onun bütün masrafları çıktıktan sonra fakir amcasına da yardımı dokunuyordu. Böylelikle ilkokulu, sonra ortayı bitirdi. Sanat yönünden de usta bir terzi yetisiyordu. Fakat o sanatkâr değil: bir ilim adamı olmak istiyordu.

Bu kadar büyük bir sıkıntı ile yetişen okul öğretmeninin o büyük yardımını hiç unutmuyor, her zaman onun yanına giderek ellerini minnet ve şükranla öpüyordu. Öğretmen ise bu zeki okuruna istidadından dolayı kendine haklı olarak bir iftihar payı ayırıyor, göğsü gururla kabarıyordu.

Bu kadar büyük bir meşakkatle yetişen Erol şimdi yüksek ve kıymetli teknisyenler arasında iyi bir mevki kazanmış, onun sayesinde amcası da rahata ermişti. Öğretmenine:

- Bütün hayatımı size borçluyum sayın büyüğüm, diyordu.

GÜÇLÜ FARE

KÜÇÜK BİR GEMİ, PEK DEĞERLİ BİR MALLA YÜKLÜ OLARAK FAREKENT'E DOĞRU YOL ALIYORDU...

GEMİYİ KURTARIN!
GEMİ KURTULACAK, KAPTAN! FAKAT BİZ!?

FIRTINA HENÜZ GEÇMEDİ!

GÜM!

KAPTAN GEMİ KIRILDI!!

HERKES CANKURTARAN FİLİKASINA!

IHH... DALGA TEK FİLİKAMIZI GÖTÜRDÜ!!

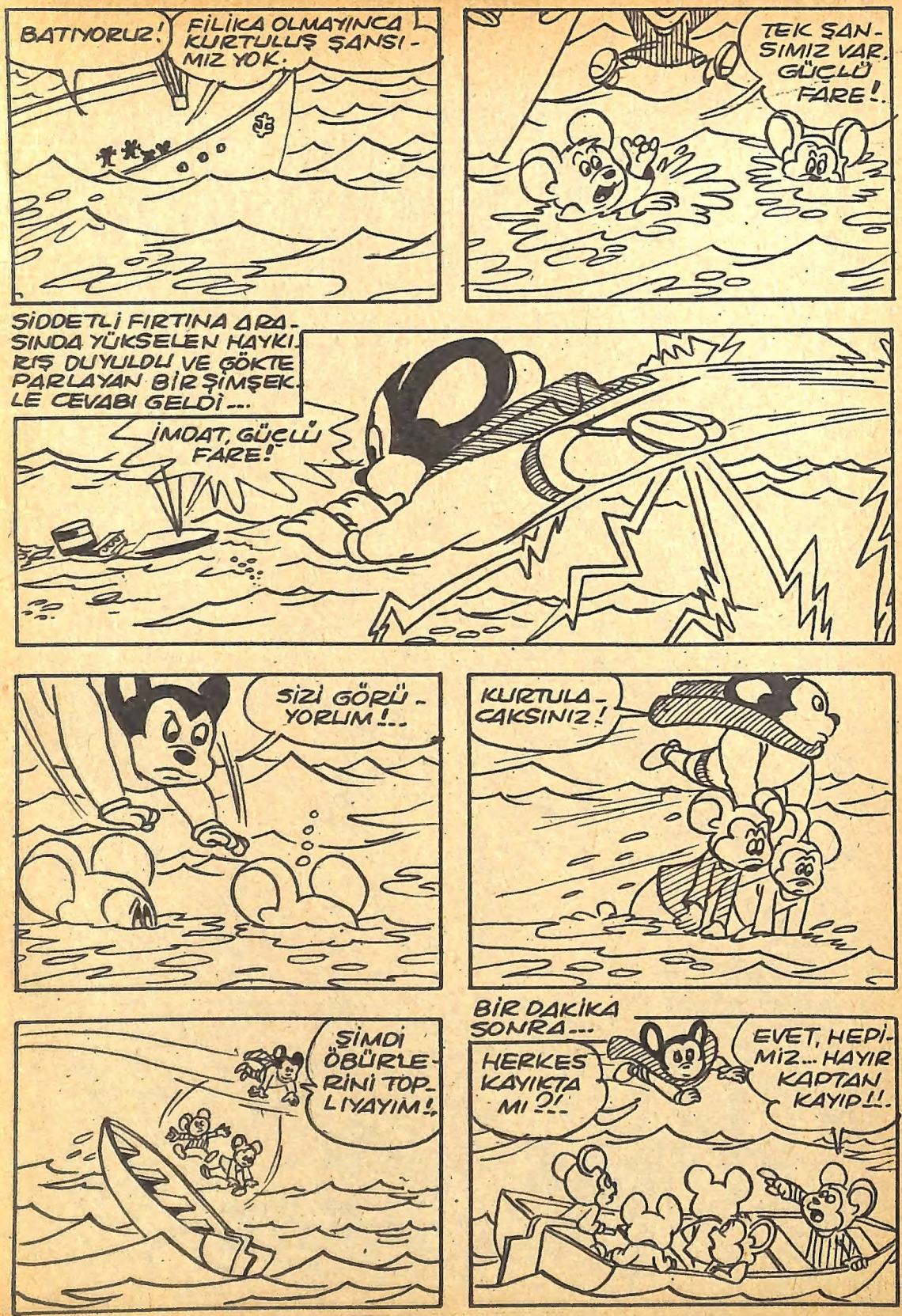
BATIYORUZ!
FİLİKA OLMAYINCA KURTULUŞ ŞANSIMIZ YOK.
TEK ŞANSIMIZ VAR, GÜÇLÜ FARE!.
SİDDETLİ FIRTINA ARASINDA YÜKSELEN HAYKIRIŞ DUYULDU VE GÖKTE PARLAYAN BİR ŞİMŞEK LE CEVABI GELDİ...
İMDAT, GÜÇLÜ FARE!
SİZİ GÖRÜYORUM!...
KURTULACAKSINIZ!
ŞİMDİ ÖBÜRLERİNİ TOPLIYAYIM!
BİR DAKİKA SONRA...
HERKES KAYIKTA MI?!
EVET, HEPİMİZ... HAYIR KAPTAN KAYIP!!

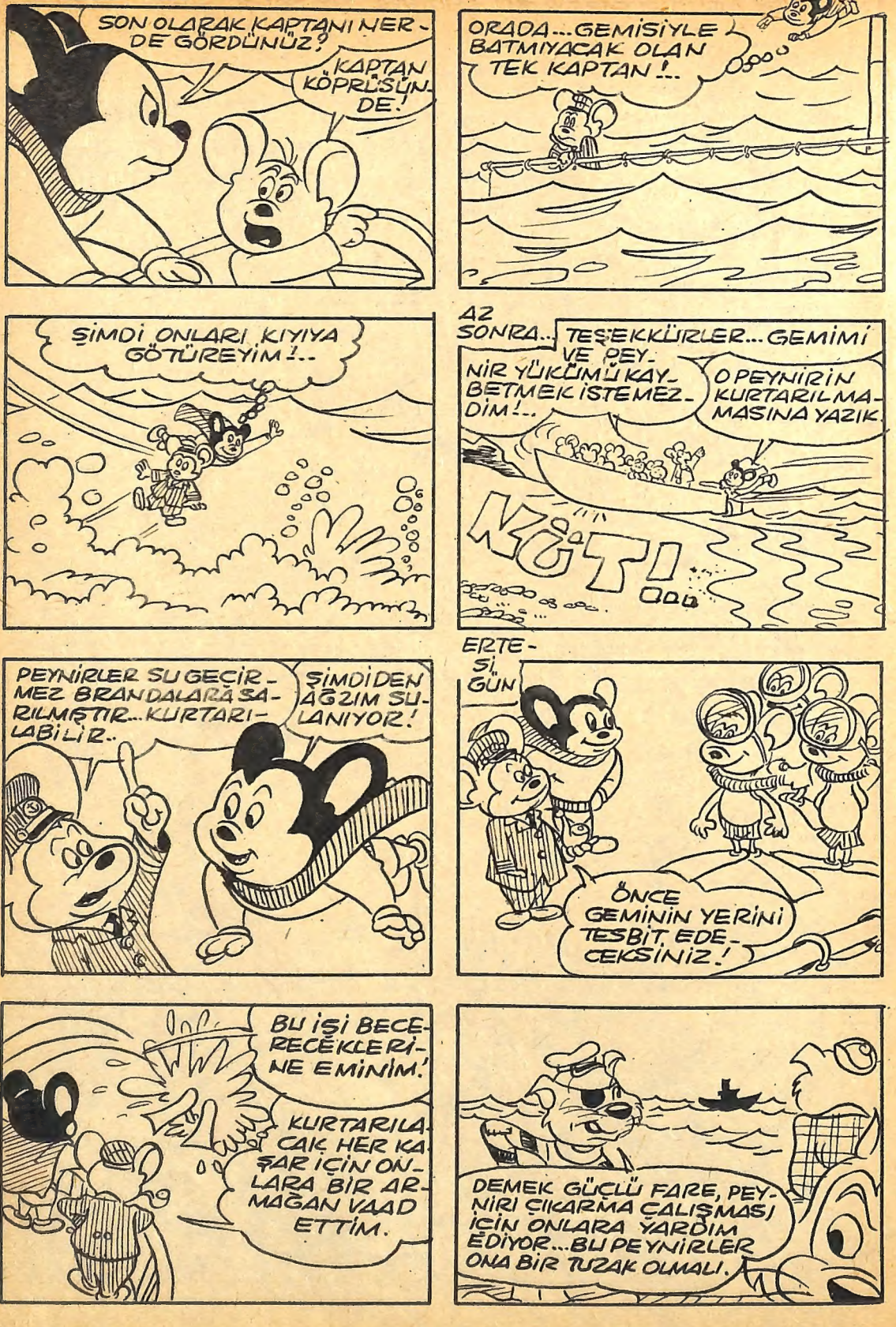
SON OLARAK KAPTANI NERDE GÖRDÜNÜZ?
KAPTAN KÖPRÜSÜNDE!
ORADA... GEMİSİYLE BATMIYACAK OLAN TEK KAPTAN!..
ŞİMDİ ONLARI KIYIYA GÖTÜREYİM!..
AZ SONRA..
TEŞEKKÜRLER... GEMİMİ VE PEYNİR YÜKÜMÜ KAYBETMEK İSTEMEZDİM!..
O PEYNİRİN KURTARILMAMASINA YAZIK
KÜT!
PEYNİRLER SU GEÇİRMEZ BRANDALARA SARILMIŞTIR.. KURTARILABİLİR..
ŞİMDİDEN AĞZIM SULANIYOR!
ERTESİ GÜN
ÖNCE GEMİNİN YERİNİ TESBİT EDECEKSİNİZ!
BU İŞİ BECERECEKLERİNE EMİNİM!
KURTARILACAK HER KAŞAR İÇİN ONLARA BİR ARMAĞAN VAAD ETTİM.
DEMEK GÜÇLÜ FARE, PEYNİRİ ÇIKARMA ÇALIŞMASI İÇİN ONLARA YARDIM EDİYOR... BU PEYNİRLER ONA BİR TUZAK OLMALI.

NASIL TEK GÖZ?
GÜÇLÜ FAREYİ SU ALTINDA YAKALAMAĞA GİDECEĞİM... BÖYLECE İŞİ BİTİK.

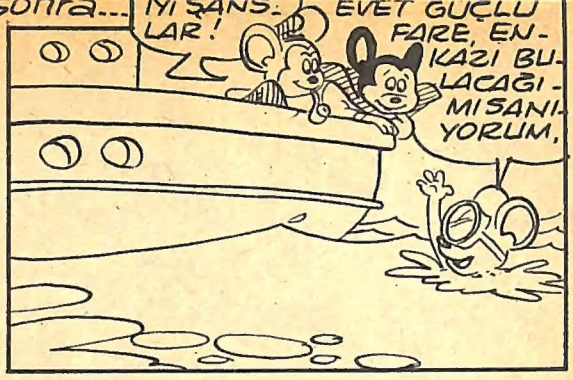
SONRA...
İYİ ŞANSLAR!
EVET GÜÇLÜ FARE, ENKAZI BULACAĞIMI SANIYORUM.

BU ŞAMANDIRAYI AL VE YERİNİ BELLİ ET!

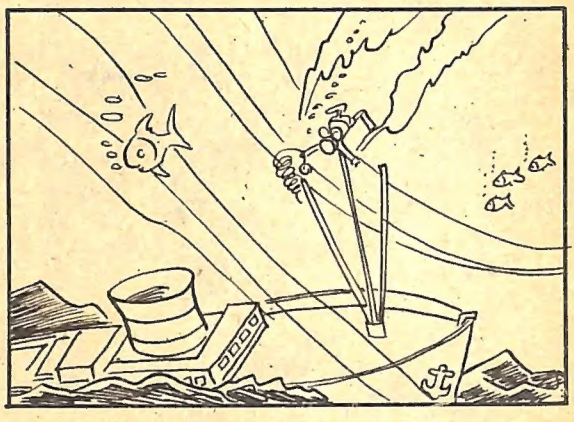

BAK, İŞARET İŞTE!..

ŞİMDİ DALALIM VE PEYNİRLERİ ÇIKARALIM.

TAMAM! DOĞRU ŞAMANDIRAYA... KAÇIRMAMALIYIZ ONLARI

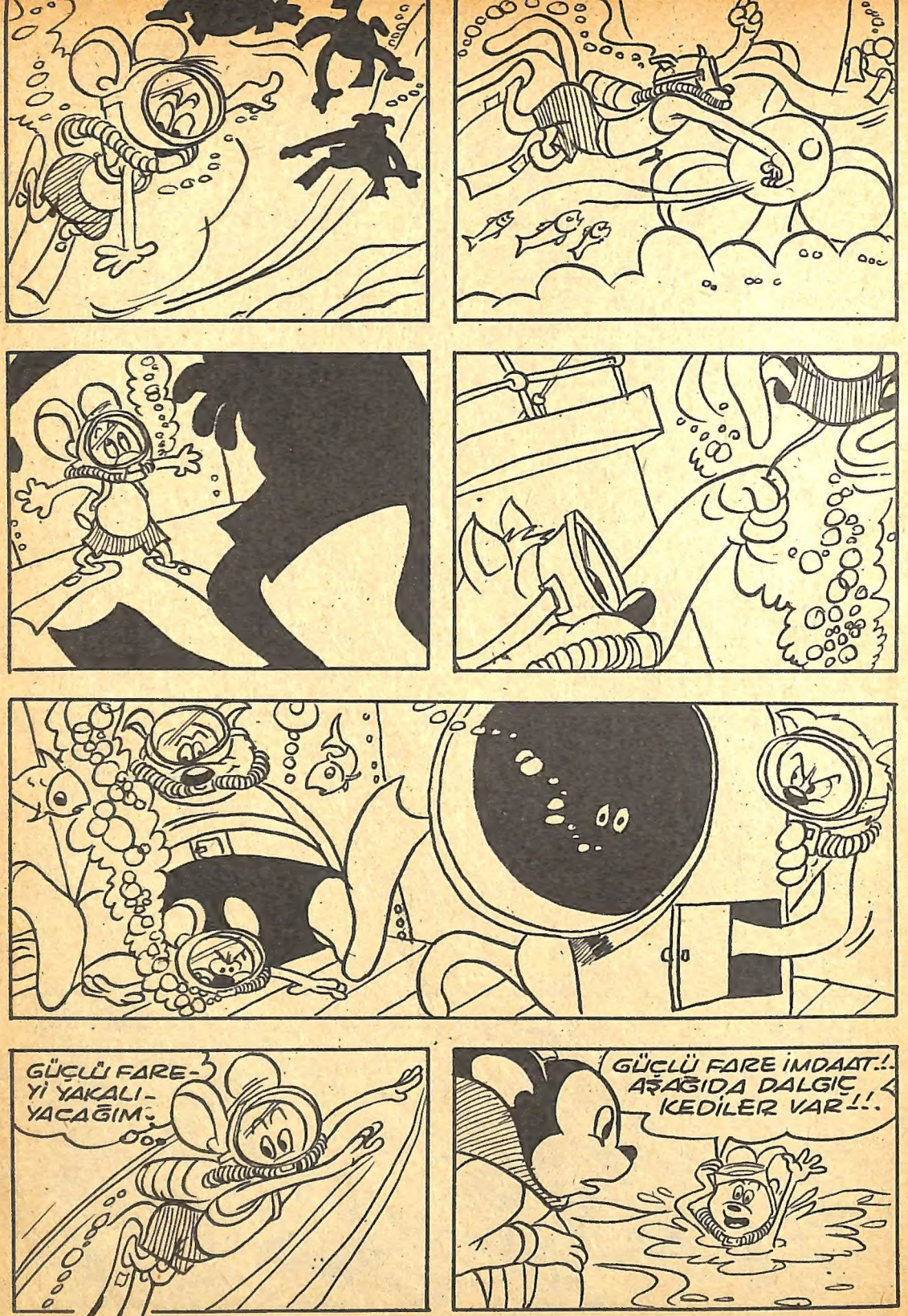
GÜÇLÜ FARE-
Yİ YAKALI-
YACAĞIM.
GÜÇLÜ FARE İMDAAT!.
AŞAĞIDA DALGIÇ
KEDİLER VAR!!.

İNİ-
YO-
RUM!
DUR!... HAVA TÜPÜ GEREK!

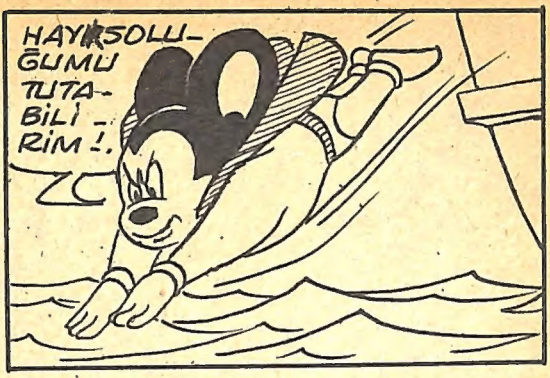
HAYRSOLU-
ĞUMU
TUTA-
BİLİ-
RİM!.

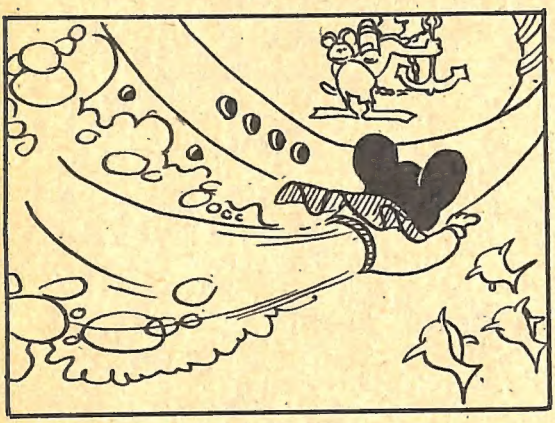

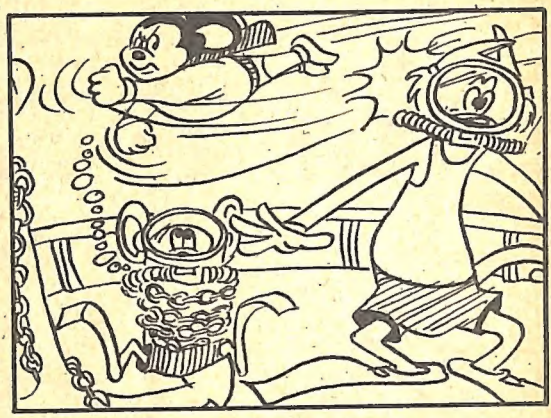

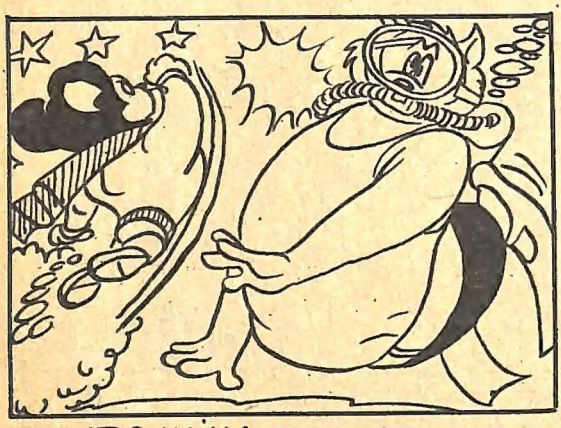

İŞTE... KEDİLERİ UZAKLAŞTIRDIK-
ŞİMDİ PEYNİRLERİ ALABİLİRİZ!!

FAKAT DAKİKA-
LAR SONRA...
HAYIR GÜÇLÜ FA-
RE!.. YENİDEN DALMAK VE KEDİLE-
RİN ÜSTÜMÜZE ATILMA TEHLİ-
KESİYLE KARŞILAŞMAYALIM.
PEYNİRLERİ KENDİM GETİRE-
CEĞİM!

ÇOK GÜZEL. GÜÇLÜ
FARE DALDI. BU SON
DALIŞI OLACAK!..

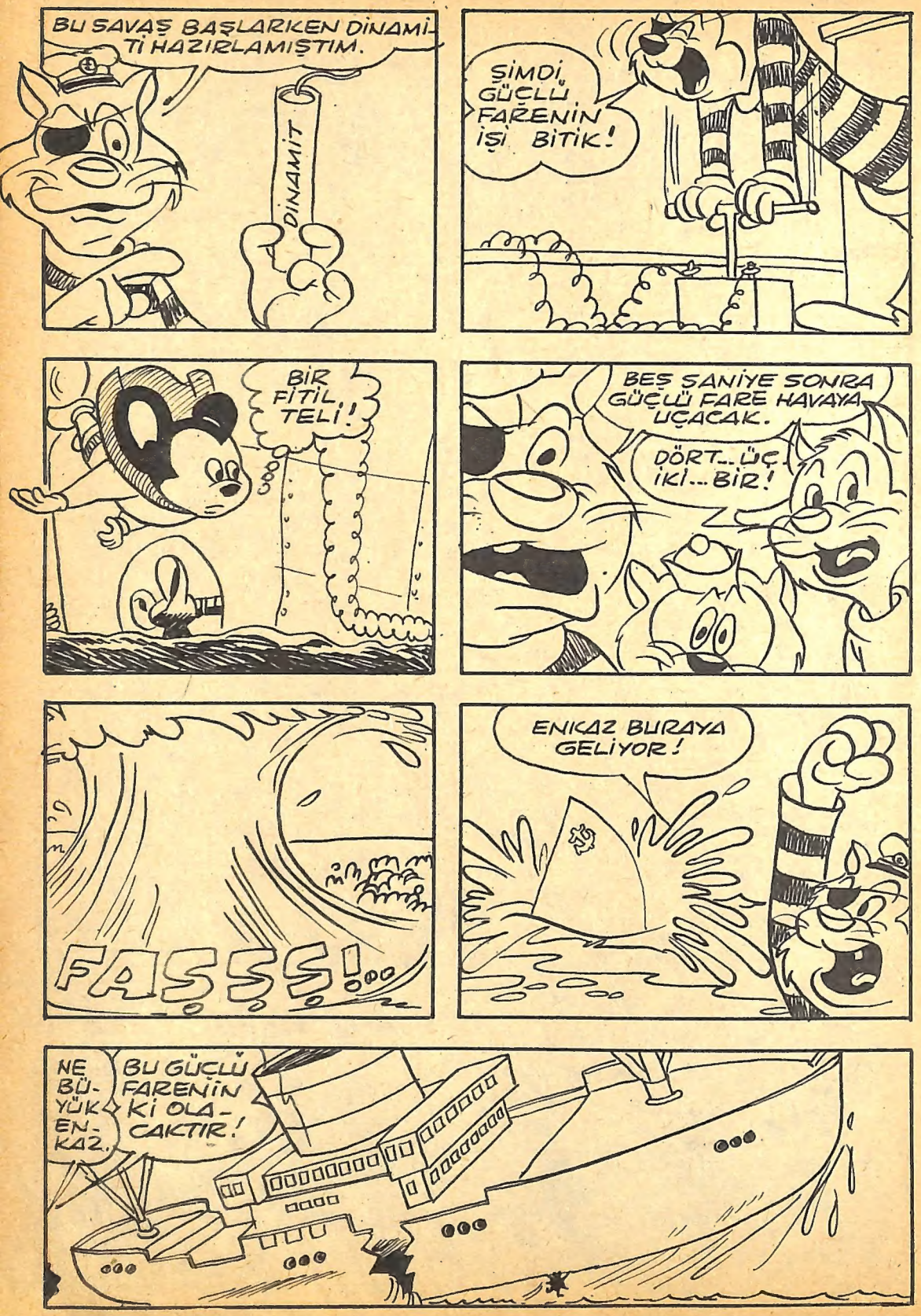
BU SAVAŞ BAŞLARKEN DİNAMİTİ HAZIRLAMIŞTIM.
DİNAMİT
ŞİMDİ GÜÇLÜ FARENİN İŞİ BİTİK!
BİR FİTİL TELİ!
BEŞ SANİYE SONRA GÜÇLÜ FARE HAVAYA UÇACAK.
DÖRT... ÜÇ İKİ... BİR!
FAŞŞŞ!
ENİKAZ BURAYA GELİYOR!
NE BÜYÜK ENKAZ.
BU GÜÇLÜ FARENİN Kİ OLACAKTIR!

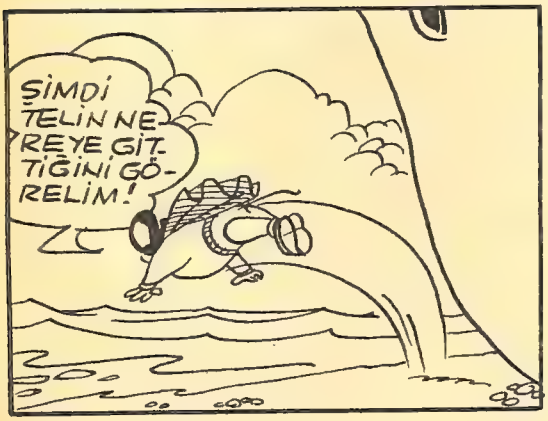

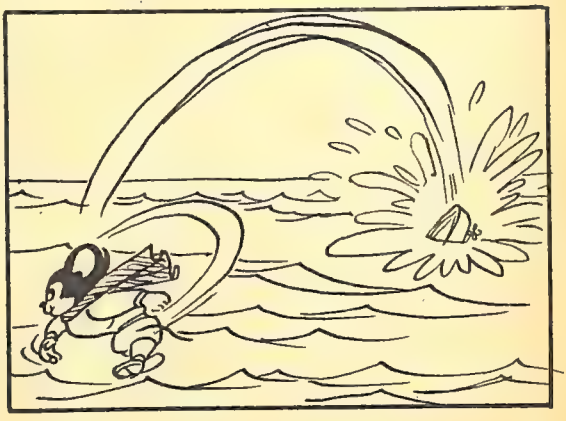

AZ SONRA..

BİTTİ.

Erkek geyik gerçekten pek güzel bir hayvandır. Sinirli ve ince bacakları üzerinde görkenli duruşu vardır. Çok çevik bir koşucudur. Başındaki boynuzdan tacını vekârla havaya diker. Fakat bu taç her zaman başında durmaz. Her yıl ilkbaharda düşer. Geyik, bu suretle tacından yoksun kalmaktan utanır gibi, bunun yerine başkası gelinceye kadar, üzgün üzgün, köşe bucağa saklanır. İyi ki boynuzları çabuk büyür de geyik, vekârlı yürüyüşü ile, yine meydana çıkar.

Dişi geyik erkek geyikten daha küçüktür. Başında sadece iki kısa ve sivri boynuz vardır. Bu hayvan, yumuşak ve çekingen tabiatlı bir yaratıktır. Fakat yanında, korunmağa muhtaç bir küçük bulunduğu zaman, iş büsbütün değişir. Yavrusuna biraz fazla yaklaşmak istiyen her hayvana karşı koymağa cesaret eder ve onu kovalar. Geyiğin küçüğü, benekli kürkü ve tatlı gözleriyle, pek cici bir yavrudur.

Dünyaya geldiği zaman ayakları o kadar narindir ki, bedenini taşıyamaz bile. Bunun içindir ki annesi, yavrusu yanında koşabilinceye kadar. onu ormanın en sık ağaçlı bir yerinde saklıyarak orada nöbet bekler.

Genç geyikler sürülerine ancak, sonbaharda katılırlar. İşte o zaman birdenbire kavgacı kesilirler. Sürünün başına geçmek hırsiyle erkek geyikler arasında, bir müddet korkunç döğüşmeler olur. Bu döğuşmelerde bağrışırlar, boynuzlaşırlarsa da: sonucunda büyük bir zarar olmaz. Hasımlar: bir tarafları fazla incinmeden bu döğüşmelerden kurtulurlar ve ayrı ayrı aileler halinde yerleşirler. Her erkek geyik, bir çok dişi geyiği korunmasına alır. En kuvvetlilerile, en korkmazları en kalabalık sürülerin başına geçerler.

Kışın toprağı kar örttüğü zaman geyikler, kırlardan küçük tepelerden çekilerek, daha kuytu vâdilere sığınırlar. Bazan o kadar acıkırlar ki, büyük bir cesaretle çiftliklere girip saman yığınlarına saldırırlar: ve kırlarda bulumadıkları yiyeceği elde ederler. Geyik çekingendir ve kolayca ürker, fakat avlanmadığı zaman insana âdeta alışır da..

Geyikler, büyük sürüler halinde yaşarlar ve ormanlarda, dağlarda dolaşırlar. Yiyecekleri: ot, çalı ve yapraktır. Yaşlı erkek geyikler, yılın ilk devresinde çok defa ayrı bir grup halinde yaşarlar.

SÖZÜNDE DURDU

Eski zamanda bir ihtiyar satıcı vardı. İsmi Abdül Hamid idi. Onun çok güzel bir Arap atı vardı ki, o bu atı satmak istiyordu. O memlekette bu at kadar hızlı koşan bir at yoktu. Abdül atını satmak içintam yüz altın istiyordu.

Fakat hiç kimsede bu mühüm parayı ödeyemiyordu. Birgün genç bir adam Abdüle geldi.

- Ben dedi, iyi bir ailedenim. Fakat şimdi çok fakirim onun için atınızı satın alamıyorum. Fakat sizden rica ediyorum, bana atınızı veriniz. Çok uzak bir ülkeye gidiyorum, oradan her negetirirsem sana vereceğim.

Abdül bir müddet düşündükten sonra kararını verdi.

- Peki atı alıp gidebilirsin. Böylece Adam atı aldı ve gitti. Bir müddet sonra büyük bir memlekete geldi. Bir sarayın önünden geçerken Kral pencereden bu güzel atı gördü. Bu ata sahip olmak istedi. Hemen vezirini yanına çağırdı ve atı satın alması için emir, verdi. Bunun üzerine adamı Kralın huzuruna çıkardılar.

- Atını almak istiyorum. Ne kadar para istersin?

- Dokuzyüz altın efendimiz.

- Ooo, çok pahalı ama neysebugün git yarı ngel. Tekrar bu meseleyi konuşuruz.

Adı Aziz olan adam gittikten sonra Kral yanına bilginlerini çağırdı.

- Atı çok beğendim, dedi Fakat fiyatı çok yüksek. Ne yapsak acaba? Bu soru üzerine Kralın en yaşlı bilgini söz istedi.

- Yarın adamla konuşacağınız zaman bütün güzel nedimeleri buraya toplayın. O onların içinden birini sever. Bu şekilde atı unutur. Sizde onu ucuz bir fiyatla alırsınız.

Ertesi sabah Aziz saraya geldiği zaman orada bir birinden güzel yüzlerce genç kızla karşılaştı. Fakat onların hiç birine bakmadı bile. Gene ilk söylediği fiyatta ısrar ediyordu. Kral bu sefer genebilginlerini topladı.

- Efendimiz, benim plânım güzel fakat eksikti. Eğer adam Kralımızın güzel kızını görseydi o zaman atı almak daha kolay olurdu.

Ertesi sabah Aziz Kralın kızını görür görmez ona aşık oldu. Fakat o da Azizi, sevmişti. Azizin yanına gelen kıza o hemen eğer atı satarsa parasını Abdüle vermek zorunda olduğunu söyledi.. Prensesona bakarak:

- Üzülme, dedi Babamın sarayında benim bir pelerinim var. Üstü kıymetli taşlarla dolu. Ayrıca dokuz tane cebi var. Bu ceplerin her birinde de dokuz yüz altın var. Simdi hava çok sıcak. Sen bayılıyormuş gibi yap. Ben sana su getireyim dedi.

Aziz bayılıyormuş gibi yaptı. Prenses ona su getirmek için içeriye girdi. Biraz sonra da arkasında kıymetli pelerini olduğu halde dışarıya çıktı. Hemen ikisi birden ata atladılar. Ve dört nala oradan uzaklaştılar. Kralın adamları hemen onlara yetişemediler. Kral bu vaziyete çok kızdı.

Aradan seneler geçti. Prensesle Aziz çok mesuttular. Fakatbir gün Aziz ağlamağa başladı. Prenses ona bunun sebebini sorunca:

-Ben çok talihsiz bir adamım dedi.

- Peki ama neden?

- Ben bu atın sahibine her ne alırsam ona vereceğimi vaad etmiştim. Şu anda sahip olduğum her şeyi ona vereceğim. Hattâ seni bile sevgilim.

-Sen beni almadın ki. Ben bir Kral kızı olarak sana kendim geldim. İstersen şehre gitmiyelim. Burada kalır rahat, rahat yaşarız.

-Hayır söz verdiğim şeyi muhakkak yapmalıyım.

Böylece şehre Abdül Hamid'in yanına gittiler.

-Allah sana uzun ömürler versin babacığım. Çok uzak bir ülkeden geldim. Sana bu at sayesinde sahip olacağım her şeyi vereceğimisöylemiştim. İşte hepsini getirdim. Aynı zamanda da sevgilim olan bu güzel Prensesi'de getirdim.

Abdül bir müddet durdu düşündü. Sonra:

-Sen dedi, sözünde durdun. Buradaki şeylerin hepsini paylaşacağız. Her şeyi yarı yarıya olacak. Yalnız sen prensesini ve atı alacaksın.

Böylece prensesle Aziz evlendiler. Uzun seneler mesut bir şekilde yaşadılar.

Minicik KAHRAMAN

Bundan yüzlerce yıl önce Kaf dağının ardında şimdi adı bile unutulan bir ülkede zalim bir Dev yaşardı. Etrafı sık ormanlarla çevrili bir şato da oturan bu Devden komşu ülke halkı o kadar çok korkardı ki, değil Onu görmek adını bile anmak istemezlerdi. Dev bütün yıl şatosundan dışarıya bir adım bile atmaz, sadece yılın son günü adamlarını gönderip ülkedeki bütün küçük çocukları toplattırırdı. Geride kalanların ellerinden ise hiçbir şey gelmezdi. Kaç tane kahraman genç Dev'i oldürmek için şatoya saldırmışsa da hiç bir sonuç alamamıştı. Çünkü Dev'in gözlerinden çıkan kıvılcımlar onları bir anda yakıp kül hayine getirmeğe yetiyordu.

Halk Kral'dan buna bir çare bulmasını istemeğe başladı. Bütün ülkede bir huzursuzluk vardı En sonunda Kral dünyanın dört bir yanına elçiler göndererek onlardan bu Dev'le başa çıkacak kahraman bir genç bulmalarını istemeğe karar verdi. Elçiler ulu hakanlarının isteği üzerine hemen yola çıktılar. Her gittikleri yerde Kral'ın buyruğunu söylüyor ve:

-Kaf dağı ülkesini her kim bu hain devden kurtarırsa. Kralımız perilerden daha güzel olan Prenses'imizi onunla evlendirecek ve kendisinden sonra onu ülkemize Kral yapacak diyorlardı.

Prensesin güzelliğini daha evvelden duymuş olan yüzlerce genç akın, akın Kaf dağı ülkesine geliyor, fakat devin bakışları ile bir anda kül oluyorlardı. Artık elçilerinde ümitleri kırılmaya başlamıştı. Ülkelerine dönmeğe karar verdikleri bir sırada, elçilerden birinin altın sırmalı elbisesinin altın düğmesi kopuverdi. Düğmeyi dikebilecek bir terzi aramağa başladılar.

En sonunda eski harap bir dükkânda münicik bir terziye rastladılar. Terzi harıl harıl çalışıyordu. Elinde gümüsten yapılmış bir zırh vardı. Elçiler hayatlarında hiç bu kadar güzel bir zırh görmemişlerdi. Terzicik ağzını açıp bir tek kelime bile söylemeden kopan düğmeyi yerine dikti, ondan sonra da hemen işinin başına döndü. Nihayet elçilerden biri dayanamadı ve:

-Ben hayatımda hiç bu kadar güzel bir zırh görmedim'. Rica etsem acaba banada bir tane dikermisiniz?

-Arzunuzu yerine getirmeği çok isterdim efendim. Fakat işim o kadar acele ki, zırhımı hemen bitirip giyecek Kaf dağı ülkesine gideceğim niyetim ora halkını korkutan Dev'i öldürmek ve güzel prensesle evlenmektir.

Elçiler tesadüfen buldukları kahraman terziyi işi bitene dek beklediler, ondan sonra hepsi beraber yola koyuldular.

- Kaf dağı ülkesine vardıkları zaman yılın bitmesine bir gün kalmıştı. Halk korku içinde saray bahçesine dolmus ağlasıyordu. Elçiler gümüs zırhlar içindeki minik terziyi halkın arasından geçirerek bir hamlede Kralın önüne getirdiler. Kral tahtında oturmus kara, kara düşünüyordu. Elçiler bir çırpıda terziciğin niyetini ona anlattılar. Kral minik terziye çok acıdı:

-Gel sen bu işten vazgeç Bak hem çok ufacıksın hem de çok gençsin Dünyanın en kuvvetli yiğitleri bile onunla başa çıkamadı. Sen de hayatını kaybetme bari. Diyerek onu kararından vazgeçirmek istedi. Minik terzi Kralın önünde yerlere kadar iğilerek:

-Yanılıyorsunuz efendim dedi. Ben her ne kadar ufaksamda, gençsemde akıllıyım. dedi çok kuvvetli amaaklı bir incir çekirdeğini dolduramıyacak kadar az.. onun için hiç merak etmeyin.

Kral her ne söylese onu kararından caydırmıyacağını anlamıştı. Nihayet gece bastırdı. Tepelerin ardından aydede gözüktü. Minik terzinin gümüş zırhı ay ısığında pırıl, pırıl parlıyordu. Başta Kral olmak üzere halk onu şehrin kapısına kadar geçirdiler. Kral minik terzinin yanaklarından öperek ona bol şanslar diledi. Terzicik cesur adımlarla Dev'in şatosuna doğu yürümeğe

başladı. Çok geçmeden ormana girdi, biraz sonra şato bütün haşmeti ile gözüktü. Kahraman şatonun kapısına geldi. Bir sağına bir soluna baktı, ondan sonra kapının yanındaki küçük bir pencereden içeriye süzülüverdi. İçerden gök gürültüsünü andıran sesler geliyordu. Terzicik buna çok sevindi çünkü bu sesler devin uyuduğuna işaretti. Yavaş yavaş sesin gelmekte olduğu tarafa doğru yürümeğe başladı. Çok geçmeden devi buldu. Fakat tam bu sırada devin yanı başında uyumakta olan köpeği terziciğin kokusunu aldı ve havlıyarak onun üzerine saldırdı. Gürültüye Dev'de uyandı. Gözlerinden kıvılcımlar saçarak terziye bakmağa başladı. Aaaa'. hayret'. kıvılcımlar bu minicik adama hiç tesir etmiyordu. Dev buna fena halde kızmağa başlamıştı, bu sırada terzicik yavaş yavaş geri çekilmeğe başladı. Dev'in etrafı ateş parçaları ile dolmuştu. Dev'in yanından yeter derecede uzaklastığını anlayan cesur ve akıllı kahramanımız koşarak satodan çıktı, ormanın derinliklerine daldı.

Bir anda gök yüzünü evvelâ bir kara bulut kapladı, arkasından korkunç alevler çıkmağa başladı. Hain Dev şatosu ile beraber yanıyordu.

Merak içinde terziciği beklemekte olan Kral, prenses ve ülke halkı alevleri görünce kurtarıcılarının başına bir felâket geldiğini zannederek derin bir yasa büründüler. Fakat prenses minik terziyi çok seviyor, onun devi yeneceğini hissediyordu. Nitekim çok geçmeden haklı olduğunu anladı. Uzaktan doğru pırıl pırıl zırhın içinde hoplıya zıplıya terzicik geliyordu.

Bir anda bütün ülkenin üzerine

sevinç bulutları dağıldı. Artık herkez mütluydu, çünkü hem hain devden kurtulmuşlar ve hem de Krallarından sonra kendilerine Kral yapacak akıl kişiyi bulmuşlardı.

Hemen o gece düğün hazırlıklarına başlandı dört bir taraftaki dost ülke kralları düğüne davet edildi, kırk gün kırk gece görülmemis güzellikte bir düğün yapıldı, bu şekilde herkez muradına erdi.

EĞLENCELİ Sayfa

4 topaçtan biri ötekilerden farklıdır. Bulunuz.

ELMALAR

-Ümit, mutfakta masanın üstünde 5 elma vardı. 3 ü ne oldu?

-Vallahi anneciğim! Gece idi, ikisini görmedim.

GÖL EVİ

Doğan'la Ayla sabahleyin okula giderlerken şöyle konuşuyorlardı:

-İlk insanlar hayvanlardan korunmak için göllerin üstüne evler yapıp otururlarmış!

-Aman ne güzel, bizim ev de göl üstünde olsa! Hem içinde otururum, hem de penceresinden balık tutarım!

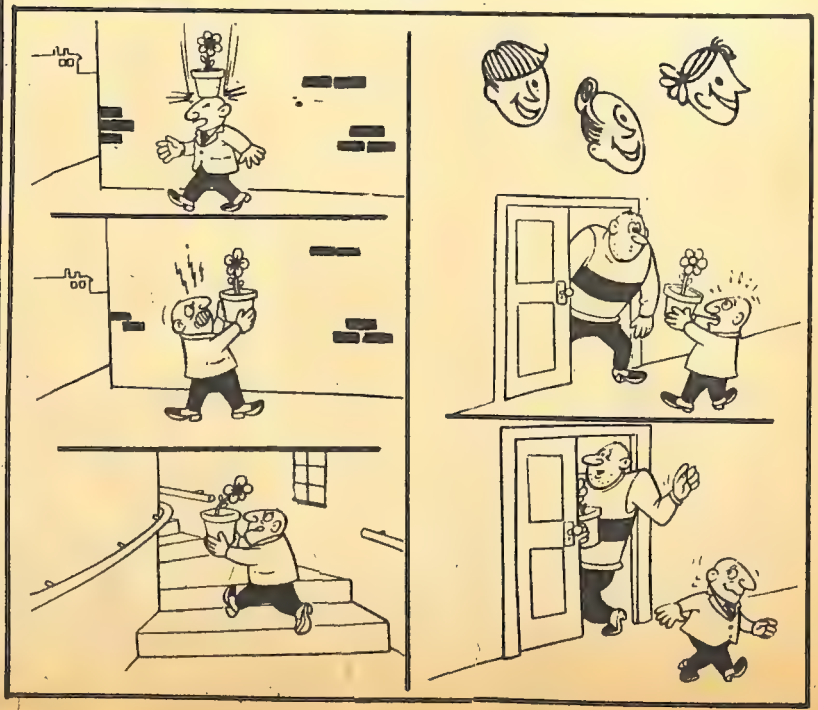

Aşağıdaki resimde treni kaçırmak üzere olan yolcu bavullarını bekliyor. Fakat aksiliğe bakınki hamal da yolunu şaşırmış. Zavallı adama yolu gösterebilir misiniz?

SINIFTA

Öğretmen ödev vermis, Ayhan da oyuna dalarak o günkü ödevini hazırlayamamıştı. Sınıfta ödevler toplanacağı sırada Ayhan ayağa kalkarak öğretmenine şu soruyu sordu:

-Öğretmenim, insan yapmadığı bir şey için ceza görürmü,

Öğretmen hemen cevap verdi:

-Hayır görmez.

-İyi öyleyse ben de ödevimi yapmamıştım...

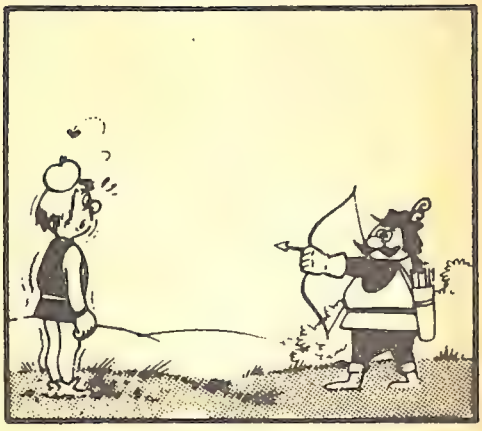

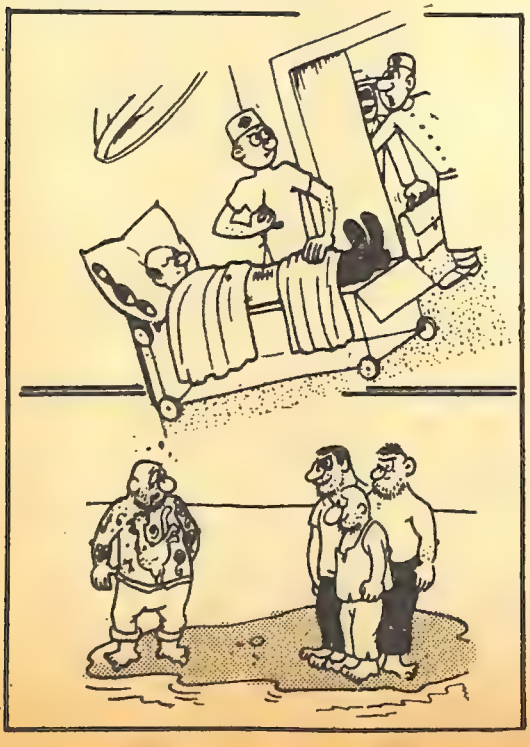

ÖDEŞMİSLER

İki arkadaş arasında bir konuşma:

-İşittiniz mi Bay Tosun alacağı beygirin kaç yasında olduğunu anlamak için dişlerini yoklamak istemiş.. Elini hayvanın, ağzına soktuğu gibi, beygire parmaklarını kaptırmış!

-Bunda şaşılacak ne var Beygir de meraklı bir hayvanmış Bay Tosunun elinde kaç parmağı olduğunu anlaak istemiş!

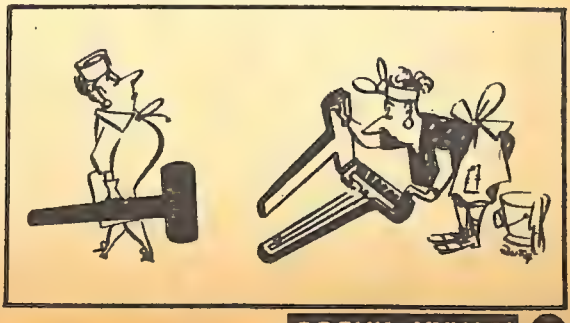

PANDA KORKUNÇ DEFTER

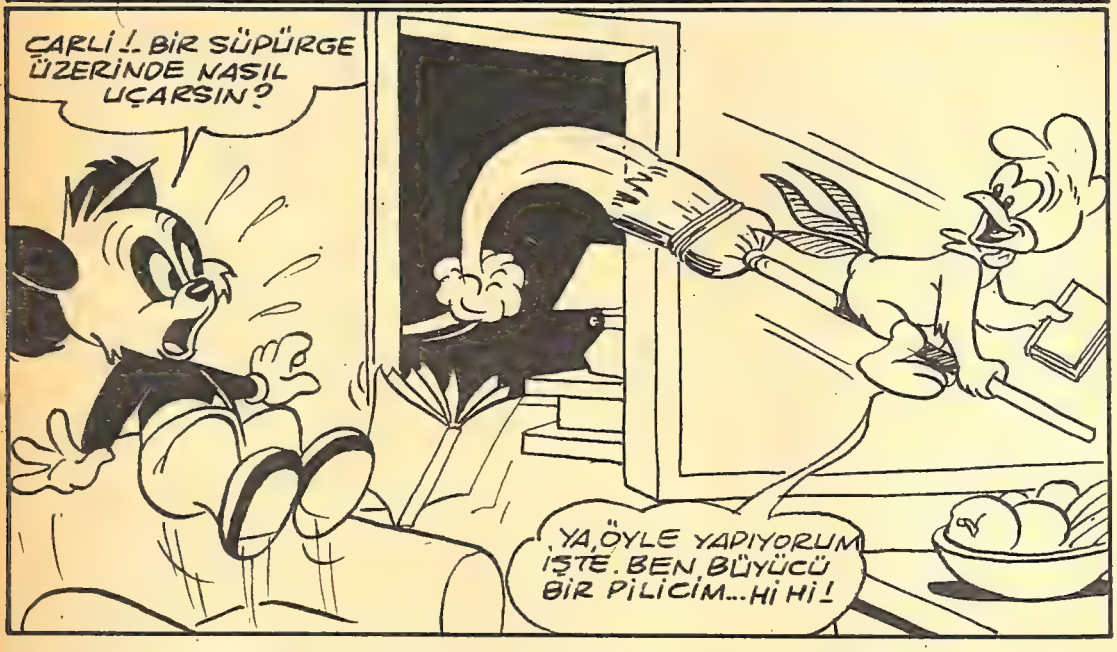

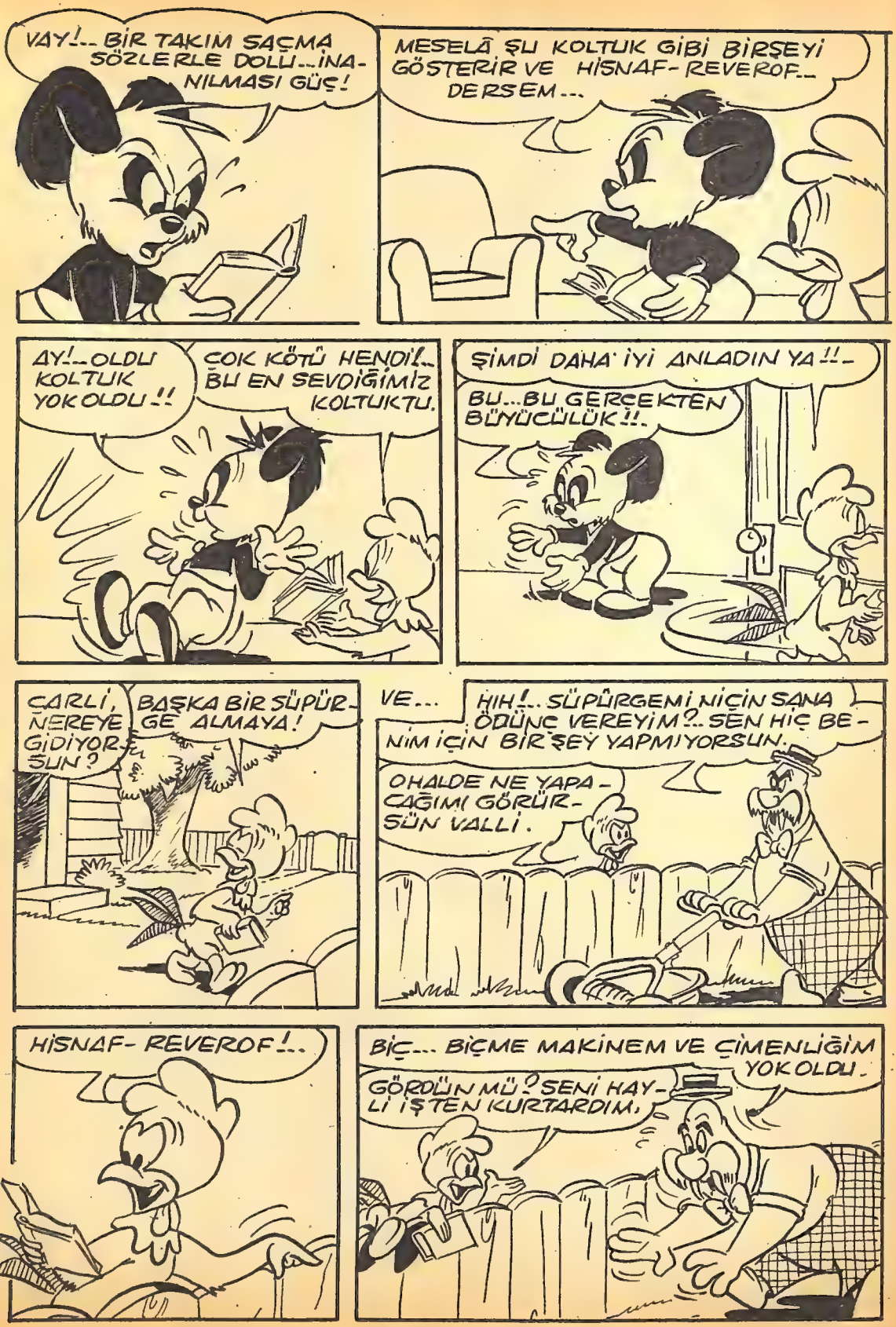
VAY!.. BİR TAKIM SAÇMA SÖZLERLE DOLU.. İNANILMASI GÜÇ!
MESELÂ ŞU KOLTUK GİBİ BİRŞEYİ GÖSTERİR VE HİSNAF-REVEROF.. DERSEM...
AY!.. OLDU KOLTUK YOK OLDU!!
ÇOK KÖTÜ HENDİ!.. BU EN SEVDİĞİMİZ KOLTUKTU.
ŞİMDİ DAHA İYİ ANLADIN YA!!
BU.. BU GERÇEKTEN BÜYÜCÜLÜK!!
CARLİ, NEREYE GİDİYORSUN?
BAŞKA BİR SÜPÜRGE ALMAYA!
VE...
HIH!.. SÜPÜRGEMİ NİÇİN SANA ÖDÜNÇ VEREYİM?.. SEN HİÇ BENİM İÇİN BİR ŞEY YAPMIYORSUN.
OHALDE NE YAPACAĞIMI GÖRÜRSÜN VALLİ.
HİSNAF-REVEROF!..
BİÇ... BİÇME MAKİNEM VE ÇİMENLİĞİM YOK OLDU.
GÖRDÜN MÜ? SENİ HAYLİ İŞTEN KURTARDIM.

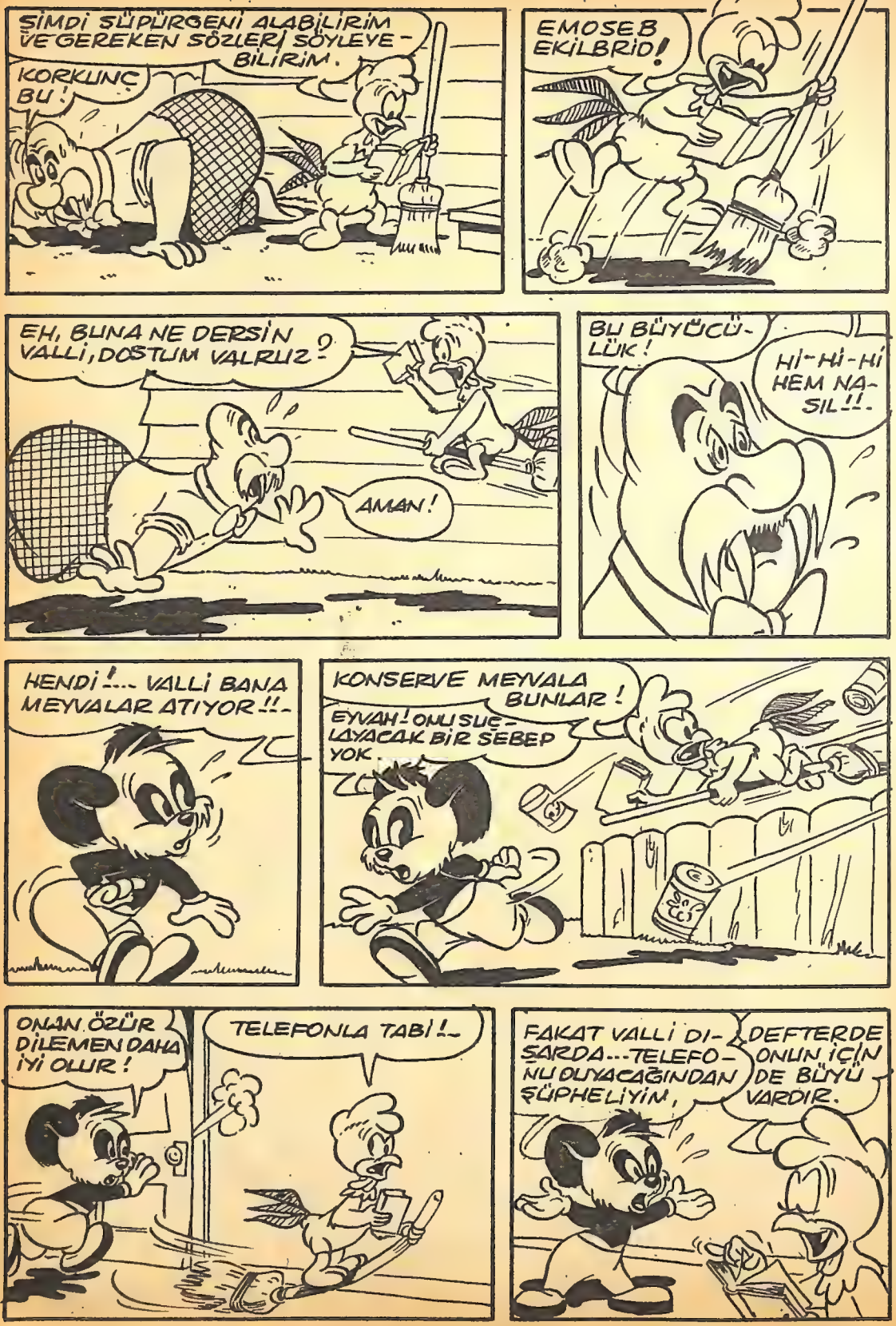
ŞİMDİ SÜPÜRGENİ ALABİLİRİM VE GEREKEN SÖZLERİ SÖYLEYEBİLİRİM.
KORKUNÇ BU!
EMOSEB EKİLBRİD!
EH, BUNA NE DERSİN VALLİ, DOSTUM VALRUZ?
AMAN!
BU BÜYÜCÜLÜK!
HİHİHİ HEM NASIL!!.
HENDİ!... VALLİ BANA MEYVALAR ATIYOR!!
KONSERVE MEYVALA BUNLAR!
EYVAH! ONU SUÇLAYACAK BİR SEBEP YOK.
ONAN ÖZÜR DİLEMEN DAHA İYİ OLUR!
TELEFONLA TABİ!..
FAKAT VALLİ DIŞARDA... TELEFONU DUYACAĞINDAN ŞÜPHELİYİM,
DEFTERDE ONUN İÇİN DE BÜYÜ VARDIR.

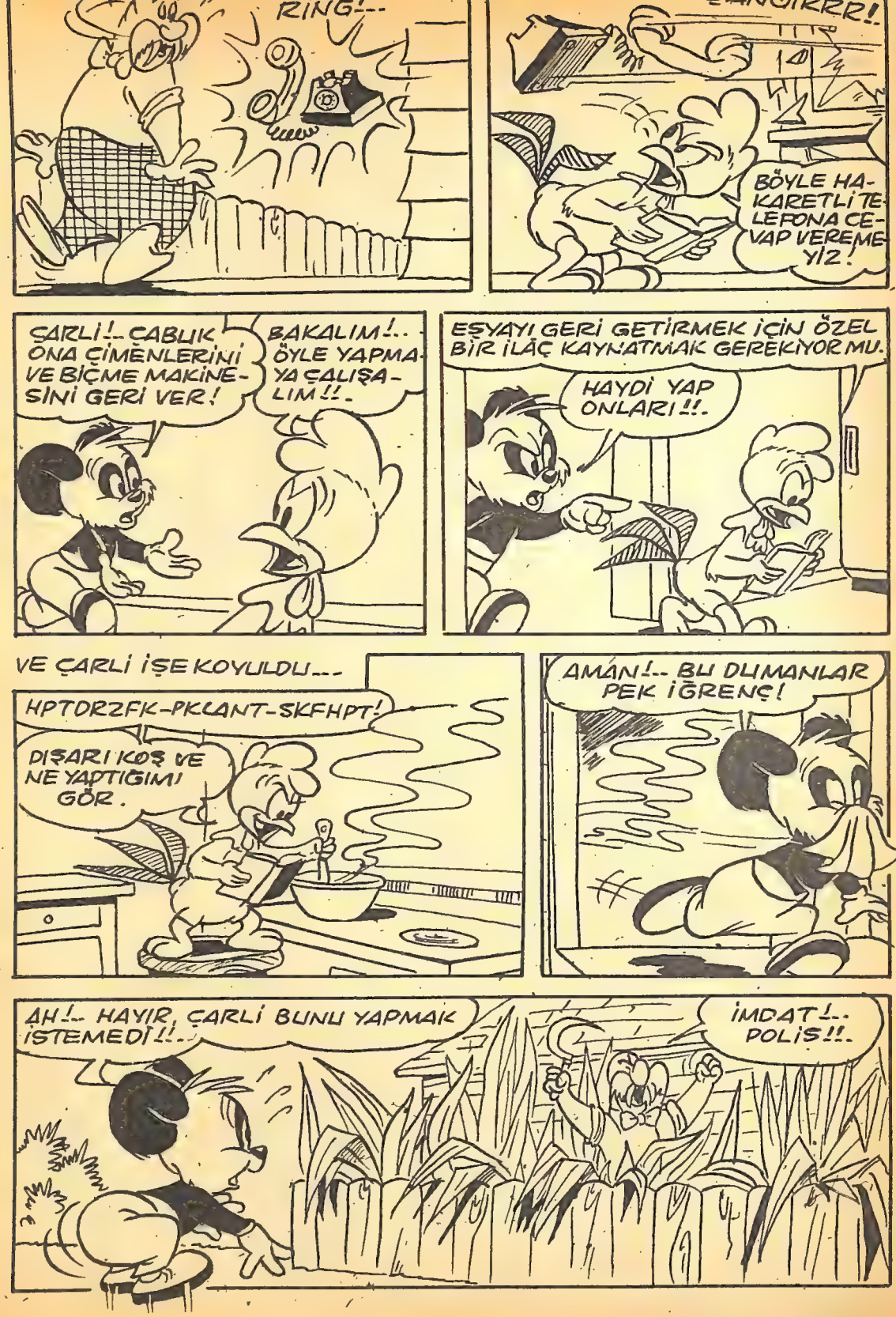
RING!..
BÖYLE HAKARETLİ TELEFONA CEVAP VEREMEYİZ!
ÇARLİ!.. ÇABUK ONA ÇİMENLERİNİ VE BİÇME MAKİNESİNİ GERİ VER!
BAKALIM!.. ÖYLE YAPMAYA ÇALIŞALIM!!..
EŞYAYI GERİ GETİRMEK İÇİN ÖZEL BİR İLAÇ KAYNATMAK GEREKİYOR MU.
HAYDİ YAP ONLARI!!.
VE ÇARLİ İŞE KOYULDU...
HPTDRZFK-PKLANT-SKFHPT!
DIŞARI KOŞ VE NE YAPTIĞIMI GÖR.
AMAN!.. BU DUMANLAR PEK İĞRENÇ!
AH!.. HAYIR, ÇARLİ BUNU YAPMAK İSTEMEDİ!!..
İMDAT!.. POLİS!!.

HENDİ SENİN KOLTUĞUNUN DA GERİ GELMESİNİ SÖYLEDİ!...GEL-DİMİ?
AMAN!

BURDA BİR KOLTUK VAR, FAKAT HİÇ DE BENİM KOLTUĞUM DEĞİL.
ESKİ ÇAĞ KOLTUĞU!

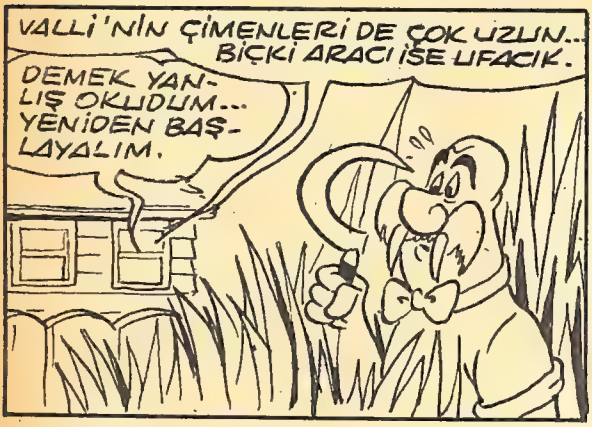
VALLİ'NİN ÇİMENLERİ DE ÇOK UZUN... BİÇKİ ARACI İSE UFACIK.
DEMEK YANLIŞ OKUDUM... YENİDEN BAŞLAYALIM.

YENİDE DENEYECEĞİM!
BUNUN İYİ BİR FİKİR OLDUĞUNDAN EMİN DEĞİL Mİ?

SPIKLZMPH-POW EXPM!
AA!.. KES ARTIK KES!

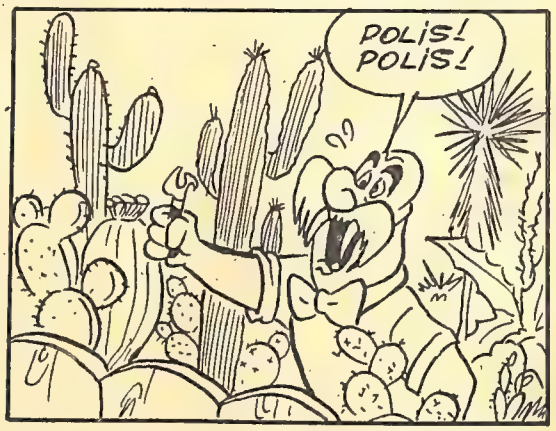
POLİS! POLİS!

İÇERDE İBLİS BİR BÜYÜCÜ PİLİÇ VAR!..
CARLİ, POLİSLER SİLÂHLARINI ÇEKMİŞ BURAYA GELİYORLAR.

SAHİ Mİ?.. BİRİNCİ BAHSE DÖNSEM İYİ OLUR.

HİSNAF REVEROF!
HEY! TABANCALARIMIZ YOK OLDU!
ÇARLİ! POLİSLERE ŞİLÂHLARINI GERİ VER!...
PEKİ PEKİ... İLÂCA BAKAYIM!
KIRNIKTIZILP TCKNPLSFB!..
SİLÂHLARINI GERİ ALDILAR MI HEDİ?
VAYŞŞ!
BİR KAVAL TÜFEK!
BU DA BİR IŞIN TABANCASI!
GEL HENDİ!.. BURDAN SIVIŞALIM!..
ÇARLİ... KAÇMALIYIZ!
HEY!.. O BİR BÜYÜCÜ...
GÖZLERİME İNANAM!.. YORUM!?
KİM KAÇIYOR?.. BİZ SÜPÜRGE SAFASI YAPIYORUZ!..
BÜTÜN ŞEHİR PANİĞE KAPILIR!
HEY SİZ,, DURUN!.. BURAYA İNİN BAKALIM.
BAK, BURDA KORKUSUZ BİR YAŞLI HANIM VAR!..

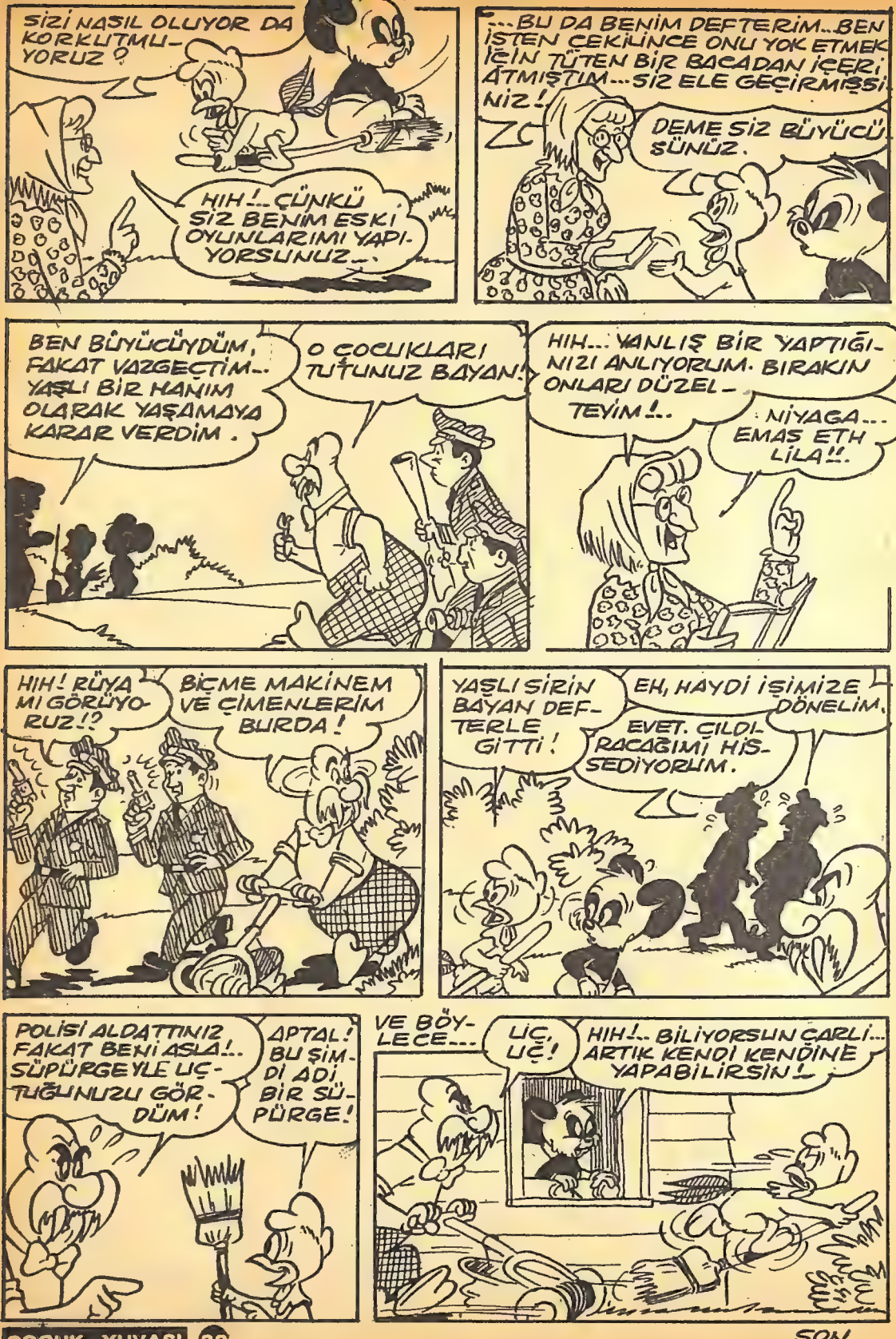
SİZİ NASIL OLUYOR DA KORKUTMU-YORUZ ?
HIH !... ÇÜNKÜ SİZ BENİM ESKİ OYUNLARIMI YAPI-YORSUNUZ...
...BU DA BENİM DEFTERİM.. BEN İSTEN ÇEKİLİNCE ONU YOK ETMEK İÇİN TÜTEN BİR BACADAN İÇERİ ATMIŞTIM... SİZ ELE GEÇİRMİŞSİ-NİZ !
DEME SİZ BÜYÜCÜ-SÜNÜZ.
BEN BÜYÜCÜYDÜM, FAKAT VAZGEÇTİM.. YAŞLI BİR HANIM OLARAK YAŞAMAYA KARAR VERDİM .
O ÇOCUKLARI TUTUNUZ BAYAN!
HIH... YANLIŞ BİR YAPTIĞI-NIZI ANLIYORUM. BIRAKIN ONLARI DÜZEL-TEYİM !..
NİYAGA... EMAS ETH LİLA !!.
HIH ! RÜYA MI GÖRÜYO-RUZ !?
BİÇME MAKİNEM VE ÇİMENLERİM BURDA !
YAŞLI SİRİN BAYAN DEF-TERLE GİTTİ !
EH, HAYDİ İŞİMİZE DÖNELİM.
EVET. ÇILDI-RACAĞIMI HİS-SEDİYORUM.
POLİSİ ALDATTINIZ FAKAT BENİ ASLA !.. SÜPÜRGEYLE UÇ-TUĞUNUZU GÖR-DÜM !
APTAL ! BU ŞİM-Dİ ADİ BİR SÜ-PÜRGE !
VE BÖY-LECE...
UÇ, UÇ !
HIH !.. BİLİYORSUN ÇARLİ... ARTIK KENDİ KENDİNE YAPABİLİRSİN !..
SON.

ÇOCUKLAR
İÇİN

Kestaneci DEDE

O hep köşe başında olurdu. Önünde ortasında ateş yanan, yan taraflarında pişmiş ve pişmemiş kestaneler duran bir tablası vardı. Kış günleri trenden inen yolcular elleri ceplerinde hızlı hızlı evlerine giderken hep onun titrek sesini duyarlardı.

-Kestanelerim elleri yakıyor. Sıcak sıcak" diye bağırırdı. Bazan bir iki yolcu ihtiyar kestanecinin önünden geçerlerken durakları, ondan kestane alırlardı. Kestanelerin ortası pespembe kızarmış olurdu. İhtiyar kestaneci her sabah erkenden köşesine gelir, minik tahta iskemlesini, tablasını yerleştirir işe başlardı. Önce torbadan kömürle, ufak ufak doğranmış çalı çırpı parçaları çıkarır, bunlarla ateşini yakardı. Sonra da kestaneleri ıslatır sedef saplı eski bıçağı ile birer birer yararak kızartmaya başlardı. Her gün, ama her gün aynı şeyleri tekrarlar aynı aynı yerde otururdu ihtiyar kestaneci. Yolcular okula giden çocuklar, işlerine yetişmek için acele eden babalar hep onu tanırlardı.

Ogün yine soğuk bir kış gününün sabahıydı. İhtiyar kestaneci güler yüzü. Bembeyaz sakalı ile köşesinde oturuyordu. Kestaneler kızardıkça ortalığa mis gibi bir koku saçıyordu.

İhtiyar adam hafiften bir şarkı tutturmuştu. Bu sabah pek neşeliydi. Fakat karşıdaki büyük evin önünde oturan düşük kulaklı zayıf bir köpeğin titremesine dayanamadı. Pek iyi kalpliydi ihtiyar kestaneci Hemen elinden maşasını bıraktı. Küçük köpeğin yanına koştu. Fakat birden durakladı. Çünkü köpek yalnız değildi. Evin merdivenlerine altı, yedi yaşlarında birde küçük oğlan çocuğu yatmıştı. Bu soğuk günde yanakları alev alev yanıyordu belli ki hastaydı. ihtiyar kestaneci hemen onu kucağına aldı. Kendi köşesine götürdü. Köpekte arkalarından geldi. Kestaneci dede çocuğu oradaki bir taşın üzerine oturttu. Ona kızarttığı mis kokulu kestanelerden bir kaç tane verdi. Çocukcağız kestaneleri avuçlarının içinde tuttu. Sonra onları yüzüne sürdü.

- Oh ne kadar sıcak dedi. Isındı. En sonunda kestaneleri birer birer soydu ve yedi. Kestaneci de onu seyrediyordu. Ne kadar güzel bir çocuktu. Sarı kıvırcık saçları gözlerinin üzerine sarkıyordu. Gözleri de simsiyah pırıl pırıldı. Acaba kimdi? Kimin çocuğuydu. Belki de annesi babası şimdi onu merak ediyorlardı. Üstü başı yırtık ve eskiydi. İyi kalpli ihtiyar böyle çocuğu düşünüp dururken, çocukcağızda kestaneleri yemiş, ona bakmaya başlamıştı. Kestaneci dede:

- Oğlum dedi hasta mısın? Çocuk:

- Evet dedeciğim diye cevap verdi. Birkaç gündenberi hastayım. Allahtan başka kimsem de yok ki, bana baksın, bir komşumuz vardı. İyi kalpli bir ihtiyar kadıncağız, annem öldükten sonra bana o bakıyordu. Geçen gün o da ölüverince yapayalnız kaldım.

- Peki baban yok mu?

- Onu hiç tanımıyorum. Ben daha pek küçükken ölmüş.

Dedecik bu güzel çocuğa çok acımıştı. Kendisi de fakir

neceğinden ı korkuyordu. Ama bu çocukcağızı da kendi haline bırakıvermeğe de gönlü bir türlü razı olmuyordu. Bir zaman düşündü. Beyaz kaşlarının altından tekrar, tekrar çocuğa baktı. Sonra ayağa kalkıp kestane tablasını, iskemlesini torbasını topladı. Hiç bir şey sormadan çocuğun elinden tuttu. Birlikte ihtiyarın tâ şehrin dışındaki kulübesine

sesini oradan geçenler hep aradılar. Belki de onu öldü sandılar. Çünkü çok yaşlıydı. Fakat kimse onun hasta çocuğu iyileştirmek için çabaladığını bilmedi. İyilikler güzel kokulu çiçekler gibi gizli kalırlar.

Üç gün sonra ihtiyarcık yine sokağın başında göründü sırtında yine tablası vardı Fakat elindeki iskemlesini ve tablasını sevimli güzel bir çocuk taşıyordu. Artık ihtiyarcık değildi. Onunda bir yoldaşı, bir arkadaşı vardı. Çocuğunda sevinci ondan aşağı kalmıyordu. Artık o sokakta değildi. Dedesini öyle çok seviyordu ki... Çocuklar bu anlaşmaya bir kişi daha sevinmişti. Bu kimdi biliyormusunuz? Çomar düşük kulaklı, kirli suratlı, ama sahipleri kadar iyi ve şirin olan köpekcik.

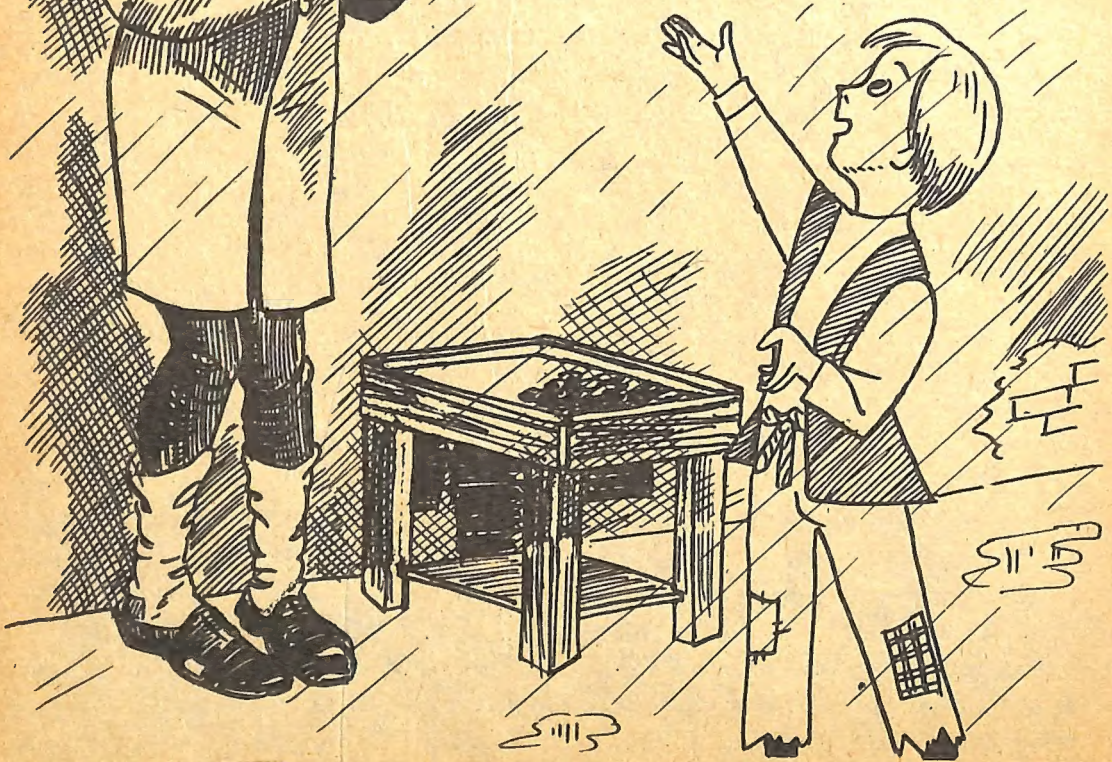

MİNİMİNİLERİN SAYFASI

Bu resimleri çiziniz ve her nu - marayı ayrı bir renkle boyayınız.

TASARRUF KÜÇÜK
YAŞTA BAŞLAR

TÜRK TİCARET BANKASI